

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)
30 päivänä syyskuuta 1998 *

Asiassa T-121/97,

Richie Ryan, Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen entinen jäsen, koti-
paikka Dublin, edustajanaan asianajaja Georges Vandersanden, Bryssel, prosessi-
osoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange,

kantajana,

vastaaan

Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, asiamiehinnään oikeudellisen
yksikön virkamiehet Jean-Marie Stenier, Jan Inghelram ja Paolo Giusta, prosessi-
osoite Luxemburgissa Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin, 12 rue Alcide
de Gasperi, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinnään oikeudellisen yksikön virkamiehet
Jean-Paul Jacqué ja Thérèse Blanchet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan
investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard
Konrad Adenauer,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii tilintarkastustuomioistuimen 20.2.1997 hänen eläkkeensä suorittamisesta tekemän päätöksen kumoamista 1.3.1997 alkavin vaikutuksin,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger,

kirjaaja: johtava hallintovirkkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.5.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat säännökset

- 1 Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten palkkajärjestelyistä 18 päivänä lokakuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY, EURATOM, EHTY) N:o 2290/77 (EYVL L 268, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2290/77) 9 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään, että ”virkasuhteensa päätyttyä tilintarkastustuomioistuimen jäsenillä on oikeus vanhuuseläkkeeseen siitä päivästä lähtien, jona he täyttävät 65 vuotta”.

- 2 Asetuksen N:o 2290/77 10 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenten eläke nousee jokaista täyttä vuotta kohden, jona kyseinen henkilö on hoitanut tehtäviään, 4,50 prosenttia viimeisestä saadusta peruspalkasta ja jokaista täyttä kuukautta kohden 1/12 tästä määrästä. Eläkkeen enimmäismäärä on 70 prosenttia viimeisestä saadusta peruspalkasta.
- 3 Asetuksen N:o 2290/77 2 artiklan nojalla tilintarkastustuomioistuimen jäsenten peruskuukausipalkka on määrä, joka saadaan soveltamalla Euroopan yhteisöjen A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen peruspalkkaan 108 prosentin suuruista prosenttilukua, kun kyse on presidentistä, ja 104 prosentin suuruista prosenttilukua, kun kyse on muista jäsenistä.
- 4 Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa säädetään seuraavaa:
- ”Jos neuvosto tekee päätöksen peruspalkan korottamisesta, se tekee samanaikaisesti päätöksen saatujen eläkkeiden asianmukaisesta korottamisesta.”
- 5 Asetuksen N:o 2290/77 8 artiklan 1 kohdan mukaan tilintarkastustuomioistuimen entinen jäsen saa virkasuhteensa päättymistä seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen kolmen vuoden ajan kuukausittaisen siirtymäkauden korvauksen, joka vahvistetaan hänen toimikautensa pituuden mukaisessa suhteessa 35—60 prosentiksi hänen tehtäviensä päättyessä hänelle maksetusta peruspalkasta.
- 6 Sopimuksen Euroopan unionista (jäljempänä unionisopimus), joka on tullut voimaan 1.11.1993, G artiklan 6 kohdassa on annettu tilintarkastustuomioistuimelle yhteisön toimielimen asema.

- 7 Neuvosto on muuttanut asetusta N:o 2290/77 10.4.1995 antamallaan asetuksella (EY, EURATOM, EHTY) N:o 840/95 (EYVL L 85, s. 10; jäljempänä asetus N:o 840/95), jonka johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa täsmennetään, että unionisopimuksen tultua voimaan tilintarkastustuomioistuimesta on tullut Euroopan yhteisöjen toimielin ja että näin ollen on paikallaan muuttaa asetuksen N:o 2290/77 säännöksiä. Asetusta N:o 840/95, joka on tullut voimaan 20.4.1995, sovelletaan sen 3 artiklan toisen kohdan nojalla 1.5.1995 alkaen.
- 8 Asetuksella N:o 840/95 muutetaan asetuksen N:o 2290/77 2 artiklaa korottamalla tilintarkastustuomioistuimen presidentin peruskuukausipalkka 108 prosentista 115 prosenttiin ja muiden jäsenten peruskuukausipalkka 104 prosentista 108 prosenttiin Euroopan yhteisöjen A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen peruspalkasta.
- 9 Sillä muutetaan myös asetuksen N:o 2290/77 8 artiklaa korottamalla tilintarkastustuomioistuimen entisen jäsenen kuukausittaista siirtymäajan korvausta siten, että se vahvistetaan hänen toimikautensa pituuden mukaisessa suhteessa 40—65 prosentiksi hänen tehtäviensä päättyessä hänelle maksetusta peruspalkasta.
- 10 Asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus ei muuta ennen sen voimaantuloa hankittuja eläkkeitä.”

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 11 Kantaja on ollut tilintarkastustuomioistuimen jäsen 18.5.1986 ja 9.2.1994 välisenä aikana.

- 12 Tämän jälkeen hän on saanut asetuksen N:o 2290/77 8 artiklan mukaisesti kuukausittaisen siirtymäkauden korvauksen, jota maksettiin hänen virkasuhteensa päättymisestä alkaen kolmen vuoden ajan eli helmikuuhun 1997 asti.
- 13 Kantajalle, jolla oli oikeus saada eläkettä 1.3.1997 alkaen, toimitettiin tilintarkastustuomioistuimen pääsihteerin 20.2.1997 päivätyn kirjeen liitteenä ensimmäisen kerran hänen nettoeläkettään koskeva laskelma.
- 14 Kantaja huomasi tällöin, että hänen eläkkeensä oli laskettu suhteessa peruskuukausipalkkaan, joka oli määritelty aikaisemmin voimassa olleen asetuksen N:o 2290/77 2 artiklan nojalla ja joka siten saatiin soveltamalla Euroopan yhteisöjen A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen peruspalkkaan 104 prosentin suuruista prosenttilukua.

Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset

- 15 Kantaja nosti tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 16.4.1997 jättämällään kannekirjelmällä EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla nyt käsiteltävän kanteen.
- 16 Neuvosto pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.1997 jättämällään hakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukcakseen vastaajan vaatimuksia. Kantaja pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 12.9.1997 jättämällään kirjelmällä, että tiettyjä tilintarkastustuomioistuimen esittämän vastineen liitteenä olevia asiakirjoja käsiteltäisiin neuvostoon nähden luottamuksellisina.

- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen mutta hylkäsi luottamuksellista käsittelyä koskeneen pyynnön 20.11.1997 antamallaan määräyksellä.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.
- 19 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin 12.5.1998 pidetyssä istunnossa.
- 20 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:
- kumoaa tilintarkastustuomioistuimen 20.2.1997 hänen eläkkeensä suorittamisesta tekemän päätöksen 1.3.1997 alkavin vaikutuksin;
 - velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.
- 21 Vastaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:
- hylkää kanteen perusteettomana;
 - päättää oikeudenkäyntikuluista asiaa koskevien oikeussäntöjen mukaisesti.
- 22 Väliintulija tukee vastaajan vaatimuksia.

Pääasia

- 23 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat vastaajan suorittamaa asetuksen N:o 840/95 2 artiklan virheellistä tulkintaa ja asetuksen N:o 840/95 lainvastaisuutta.

Asetuksen N:o 840/95 2 artiklan virheellistä tulkintaa koskeva kanneperuste

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 24 Kantaja tarkastelee asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan ja asetuksen N:o 840/95 2 artiklan käsitettä ”saadut eläkkeet” ja ”hankitut eläkkeet”, joka on hänen mukaansa epäselvä ja altis erilaisille tulkinnoille. Kantajan mielestä käsitteellä tarkoitetaan tosiasiallisesti suoritettuja eläkkeitä, joita siis on jo maksettu. Kantaja päättelee tästä tulkinnasta, että asetusta N:o 840/95 ei voida soveltaa hänen tapaukseensa, sillä hänen eläkettään ryhdyttiin tosiasiallisesti suorittamaan hänelle vasta maaliskuusta 1997 alkaen eli kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen. Kantaja lisää, että jos ilmaus ”saadut eläkkeet” ja ”hankitut eläkkeet” olisi määriteltävä toisella tavalla, käytössä olisi monta mahdollisuutta. Eläke voitaisiin katsoa tällä tavoin myönnetyksi joko virkasuhteen päättymistä seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen tai sen kolmen vuoden määräajan päättymisestä alkaen, jonka ajan tilintarkastustuomioistuimen entinen presidentti tai jäsen saa kuukausittaista siirtymäkauden korvausta. Kantaja huomauttaa myös, että asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan ja asetuksen N:o 840/95 2 artiklan englanninkieliset versiot eivät ole samanlaisia. Ensin mainitun artiklan englanninkielisessä versiossa esiintyy ilmaus ”existing pensions”, millä annetaan ymmärtää tarkoitettavan olemassaolevia, eli siis jo suoritettavia eläkkeitä. Jälkimmäisen artiklan englanninkielisessä versiossa on ilmaus ”acquired pensions”, joka vastaa näiden kummankin artiklan ranskankielisissä versioissa olevaa ilmaisua ja on aivan yhtä epäselvä.

- 25 Kantaja päättlee tästä, että käsitteelle ”saadut eläkkeet” ja ”hankitut eläkkeet” on sen epätarkkuuden johdosta annettava merkitys, joka on kantajalle mahdollisimman edullinen ja jonka nojalla eläkkeet katsotaan myönnetyiksi vasta niiden suorittamisen alkamisajankohdasta lähtien. Koska kantajan eläkettä ei ollut suoritettu eli maksettu ennen asetuksen N:o 840/95 soveltamisen alkamista 1.5.1995, tämän asetuksen 2 artiklaa ei ole sovellettava hänen tapaukseensa.
- 26 Kantajan mukaan on johdonmukaista ja yhdenmukaista asetuksella N:o 2290/77 käyttöön otetun palkkajärjestelyn kanssa, että eläkkeet katsotaan tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja jäsenten virkasuhteiden päättymisen jälkeen myönnetyiksi ainoastaan kahdella edellytyksellä. Ensinnäkin asianomaisen henkilön virkasuhteen tilintarkastustuomioistuimessa on oltava päättynyt. Toiseksi kyseiselle henkilölle on tosiasiallisesti maksettava eläkettä riippumatta siitä, onko hän hakenut sitä varhaiseläkkeenä 60 ikävuodesta lähtien, onko hän jo täyttänyt tavanomaisen eläkeiän eli 65 vuotta vai johtuuko hänen saamastaan 3 vuoden pituisesta siirtymäkauden korvauksesta, että hän on eläkkeen saadessaan jo vanhempi kuin 65-vuotias. Kantaja on viimeksimainitussa tilanteessa.
- 27 Näillä perusteilla kantaja päätyy siihen lopputulokseen, että asetuksen N:o 840/95 2 artikla ei ole sovellettavissa hänen tilanteeseensa.
- 28 Vastaja katsoo, että asetuksen N:o 2290/77 9 artiklasta seuraa, että eläkeoikeus syntyy ja eläke myönnetään virkasuhteen päättymisen hetkellä. Se, että eläke katsottaisiin myönnetyksi vasta ensimmäisen eläke-erän maksuhetkellä, olisi yhtäältä asetuksen N:o 2290/77 9 artiklan sanamuodon vastaista ja toisaalta epäjohdonmukaista. Vastaja lisää, että virkasuhteen päättyessä eläkeoikeus vahvistetaan ja eläkkeen suuruus on määriteltävissä, joten eläkkeensaajan on vain valittava ensimmäisen eläke-erän maksuajankohta.

29 Väliintulija ei ole esittänyt huomautuksia ensimmäisen kanneperusteen osalta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 30 Kantajan mukaan asetuksessa N:o 840/95 tarkoitettua käsitettä ”hankitut eläkkeet” on tulkittava hänelle edullisimmalla tavalla. Hänen eläkettään on maksettu 1.3.1997 alkaen. Kantajalle olisi edullisinta, että hänen eläkkeensä olisi ”hankittu” asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa tarkoitettulla tavalla vasta sen jälkeen, kun asetusta oli ryhdytty soveltamaan eli 1.5.1995 jälkeen. Siten hän ehdottaa, että käsitteellä ”hankitut eläkkeet” ymmärrettäisiin tarkoitettavan tosiasiallisesti maksettuja eläkkeitä.
- 31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan ehdottama tulkintatapa ei sovi yhteen asetuksen N:o 2290/77 sanamuodon kanssa, josta seuraa, että eläkeoikeus syntyy ja eläke näin ollen myönnetään virkasuhteen päätyttyessä.
- 32 Kyseisen asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään nimittäin ensinnäkin, että tilintarkastustuomioistuimen jäsenillä on virkasuhteensa päätyttyä oikeus vanhuuseläkkeeseen siitä päivästä lähtien, jona he täyttävät 65 vuotta. Tämän artiklan 2 kohdan mukaan he voivat kuitenkin pyytää tämän eläkkeen saamista siitä alkaen, kun he täyttävät 60 vuotta. Tästä seuraa, että eläkeoikeuden syntymisajankohta eli virkasuhteen päättymisajankohta erotetaan asetuksessa siitä samanaikaisesta tai myöhemmästä ajankohdasta, josta alkaen entisellä jäsenellä on oikeus saada eläkettä, eli siitä kun hän täyttää 60 tai 65 vuotta.

- 33 Toiseksi eläkkeen määrä lasketaan asetuksen N:o 2290/77 10 artiklan mukaan viimeisen saadun peruspalkan perusteella. Kuten tämän asetuksen 1 artiklassa säädetään, oikeus peruspalkkaan päättyy virkasuhteen päättyessä. Eläkeoikeuden määrittelyssä arviointiperusteena oleva viimeinen peruspalkka on siten ainoa ajallisesti sidottu tapahtuma, joka on samanaikainen virkasuhteen päättymiseen kanssa.
- 34 Kantajan ehdottama tulkintatapa on sitä paitsi epä johdonmukainen, kuten vastaaja on aivan oikein todennut. Asetuksen N:o 2290/77 10 artiklan mukaan maksettava eläke lasketaan nimittäin viimeisen saadun peruspalkan perusteella. Jos asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa ja asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa tarkoitetut ”saadut eläkkeet” ja ”hankitut eläkkeet” määriteltäisiin vasta eläkettä maksettaessa ja tuona aikana sovellettavan peruspalkan perusteella, eläkkeen määrän laskentaperusteena ei enää olisi viimeinen saatu peruspalkka, kuten asetuksen N:o 2290/77 10 artiklassa säädetään.
- 35 Kantajan ehdottamaa tulkintatapaa ei siten voida hyväksyä.
- 36 Sen kantajan väitteen osalta, joka koskee asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan ja asetuksen N:o 840/95 2 artiklan englanninkielisten versioiden välistä kielellistä eroavuutta (ensin mainitussa käytetään ilmausta *existing pensions* ja viimeksimainitussa ilmausta *acquired pensions*), on riittävää todeta ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeussääntöjä on tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon muilla yhteisön virallisilla kielillä laaditut versiot (asia C-219/95 P, Ferriere Nord v. komissio, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4411, 15 kohta). Jos kieliversiot eroavat toisistaan, niiden yhdenmukainen tulkinta edellyttää lisäksi, että kyseistä säännöstä tulkitaan sen säädöksen systematiikan ja tarkoituksen perusteella, jonka osa säännös on (asia C-72/95, Kraaijeveld ym., tuomio 24.10.1996, Kok. 1996, s. I-5403, 28 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että yhtäältä kyseiset ilmaukset näyttäisivät voivan olla synonyymejä, sillä eläkeoikeus, joka on saatu, on väistämättä myös hankittu, ja eläke voi olla hankittu, vaikka sitä

ei olekaan vielä maksettu. Toisaalta mikäli asetuksen N:o 2290/77 englanninkielisen version 18 artiklassa olevan ilmauksen *existing pensions* olisi tulkittava tarkoittavan maksettuja eläkkeitä eikä myönnettyjä eläkkeitä, se eroaisi merkittävästi ilmauksista, joita käytetään tämän artiklan muissa kieliversioissa, jotka myös ovat todistusvoimaisia. Tästä seuraa, että kyseinen kielellinen eroavuus ei voi olla perusteena sille, että asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan olisi tulkittava tarkoittavan pikemminkin maksettuja eläkkeitä kuin myönnettyjä eläkkeitä.

- 37 Asetuksen N:o 840/95 2 artiklan virheellistä tulkintaa koskeva kanneperuste on siten hylättävä.

Asetuksen N:o 840/95 lainvastaisuutta koskeva kanneperuste

- 38 Asetuksen N:o 840/95 lainvastaisuutta koskeva kanneperuste koostuu kolmesta osasta, jotka koskevat asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan rikkomista, syrjäintäkiellon periaatteen loukkaamista ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista.

Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan rikkomista koskeva kanneperusteen ensimmäinen osa

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 39 Kantajan mukaan asetuksen N:o 840/95 2 artikla ei ole yhteensopiva asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan kanssa. Tämän viimeksimainitun artiklan sanamuodosta seuraa, että neuvoston on peruspalkkaa korottaessaan tehtävä samanaikaisesti myös päätös myönnettyjen eläkkeiden asianmukaisesta korottamisesta. Tässä tilanteessa neuvostolla on korotusten määrän osalta tiettyä harkintavaltaa. Kantajan mielestä

se ei kuitenkaan voi tätä artiklaa rikkomatta jättää tekemättä myönnettyjä eläkkeitä koskevaa korottamispäätöstä, mikäli se korottaa peruspalkkaa. Siten asetus N:o 840/95 on vastoin asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan sanamuotoa ja henkeä sekä sitä seikkaa, että eläkettä pidetään yleensä palkan jatkeena.

40 Kantaja toteaa yhtäältä, että asetuksen N:o 840/95 1 artiklassa korotetaan tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja jäsenten peruspalkkaa ja siirtymäkauden korvausta. Tämän korottamisen ainoa peruste on unionisopimuksen, jolla tilintarkastustuomioistuimelle annettiin Euroopan yhteisön toimielimen asema, voimaantulo. Toisaalta kyseisen asetuksen 2 artiklassa säädetään nimenomaisesti, että jo hankittuja eläkkeitä ei koroteta.

41 Kantaja väittää ensinnäkin, että päätöstä olla korottamatta myönnettyjä eläkkeitä asetuksella N:o 840/95 ei ole perusteltu erityisesti. Toiseksi peruspalkan ja siirtymäkauden korvauksen korottamista koskevat perustelut ovat vain muodollisia, eivätkä sellaisenaan oikeuta jättämään eläkkeitä korottamatta. Peruspalkan ja siirtymäkauden korvauksen korottaminen ilman samanaikaista myönnettyjen eläkkeiden korottamista merkitsee poikkeamista neuvoston aikaisemmasta vakiintuneesta käytännöstä ja asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan rikkomista, eikä siihen siten ole päteviä perusteita.

42 Kantaja lisää, että asetuksen N:o 840/95 voimaantulopäivä ei ole sama kuin se päivä, jolloin tilintarkastustuomioistuimesta tuli perustamissopimuksen 4 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna unionisopimuksen G artiklan 6 kohdalla, tarkoitettu yhteisön toimielin. Unionisopimus tuli nimittäin voimaan 1.11.1993, eli päivänä, jolloin kantajan virkasuhde oli vielä voimassa. Siten tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja jäsenten palkkojen ja siirtymäkauden korvausten korottamisperusteita olisi pitänyt soveltaa myös kantajaan ja näin ollen johtaa myös hänen eläkeoikeutensa korottamiseen. Asetuksen N:o 840/95 perusteluiden ja sen kantajaan ulottuvien vaikutusten välillä on siis ilmeinen ristiriita.

- 43 Kantaja päätelee tästä, että asetuksen N:o 840/95 2 artikla on lainvastainen, sillä se on ristiriidassa asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan kanssa.
- 44 Vastaaja myöntää, että kun neuvosto muutti asetusta N:o 2290/77 asetuksella N:o 840/95, tämän oli ensin mainitun asetuksen 18 artiklan mukaan tehtävä samalla myös päätös myönnettyjen eläkkeiden korottamisesta. Vastaajan mukaan neuvosto täytti tämän velvollisuutensa säätämällä asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa, että myönnettyjä eläkkeitä ei ole asianmukaista korottaa lainkaan. Asetuksen N:o 840/95 2 artikla on asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen. Ensinnäkin asetuksen N:o 840/95 2 artikla annettiin samanaikaisesti kuin tämän asetuksen 1 artiklassa oleva päätös palkan korottamisesta. Toiseksi asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa edellytetään päätöstä asianmukaisesta korottamisesta, eli päätöstä siitä, onko asianmukainen korottaminen ylipäänsä tehtävä. Korottamista ei siis ole välttämätöntä tehdä. Kolmanneksi neuvoston on asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan mukaan päätettävä asianmukaisesta korottamisesta, joka toisin sanoen vastaa niitä olosuhteita, joiden perusteella neuvosto teki palkkojen korottamispäätöksen. Esillä olevassa asiassa neuvosto päätti, että se, että eläkkeitä ei korotettu lainkaan, vastasi niitä olosuhteita ja perusteita, joiden nojalla palkkoja korotettiin.
- 45 Vastaaja katsoo, että asetuksen N:o 840/95 2 artikla on perusteltu asianmukaisesti ja riittävällä tavalla. Yhtäältä ja ennen kaikkea tämä perustelu pohjautuu siihen, että kyseisellä artiklalla on sovellettu suoraan perussäännöstä eli asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa. Toisaalta tämä perustelu pohjautuu epäsuorasti niihin perusteisiin, joiden nojalla palkkoja on asetuksen N:o 840/95 1 artiklassa päätetty korottaa, kun tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimielin. Vastaaja muistuttaa tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan asetuksen perusteluissa voidaan rajoitua kuvaamaan sen antamiseen johtanutta kokonaistilannetta ottaen huomioon se asiayhteys, johon asetus liittyy (asia 5/67, Beus, tuomio 13.3.1968, Kok. 1968, s. 125 ja 143 ja asia 80/72, Koninklijke Lassiefabrieken, tuomio 20.6.1973, Kok. 1973, s. 635).

46 Väliintulija korostaa sen tilanteen erityisyyttä ja poikkeuksellisuutta, joka johti tilintarkastustuomioistuimen jäsenten palkkojen korottamiseen. Sekä tilintarkastustuomioistuimen että neuvoston osalta kyse oli sen seikan huomioon ottamisesta, että tilintarkastustuomioistuimesta oli tullut yhteisön toimitus. Kyse ei siis ollut tavanomaisesta, esimerkiksi elinkustannusindeksin nousuun tai muuhun tällaiseen seikkaan perustuvasta korottamisesta. Tämänkaltaisen korottaminen tehtäisiin toimielinten jäsenten osalta sitä paitsi yksinkertaisesti korottamalla heidän saamiensa korvausten laskentaperustetta eli A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen palkkaa.

47 Tältä kannalta katsoen on väliintulijan mukaan aivan johdonmukaista, että kyseinen korottaminen vaikuttaa vain tulevaisuudessa ja että sitä ei sovelleta jo myönnettyihin eläkkeisiin. Nämä viimeksi mainitut ovat palkan jatketta, koska ne perustuvat viimeiseen saatuun palkkaan. Sellaisten jäsenten viimeinen palkka, joiden virkasuhde on päättynyt ennen kuin asetusta N:o 840/95 on voitu soveltaa, on 104 prosenttia eikä 108 prosenttia A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen peruspalkasta.

48 Väliintulija katsoo noudattaneensa täysin sille asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa asetettua velvollisuutta tehdä myönnettyjä eläkkeitä koskeva päätös. Tämä päätös tehtiin väliintulijan mukaan riidanalaisen asetuksen 2 artiklassa. Siten asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa ei ole rikottu.

49 Väliintulija kiistää kantajan väitteen, jonka mukaan perustelu, joka koskee tilintarkastustuomioistuimen tuloa yhteisön toimitukseksi, on luonteeltaan pelkästään muodollinen eikä sellaisenaan oikeuta rikkomaan asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa, koska kyse ei ole objektiivisesta arviointiperusteesta ja koska se, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimitus, ei liity palkkojen korottamiseen millään tavalla. Asetuksen N:o 840/95 syntyvaiheesta ilmenee nimittäin selkeästi, että se, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimitus, oli sellaisenaan ainoana

pääasiallisena perusteena neuvoston päätökselle korottaa tämän uuden toimielimen jäsenten palkkoja ja siirtymäkauden korvauksia. Tarkoituksena oli varmistaa eri toimielinten jäsenten palkkojen keskinäinen tasapaino.

- 50 Väliintulija lisää, että koska asetuksen N:o 840/95 ainoana perusteena oli toimielimen aseman saaminen, sen tueksi ei ollut tarpeen eikä perusteltua esittää muita perusteita kuin asetuksen johdanto-osan toinen perustelukappale. Toimielimeksi tulosta seuraa, että kyseinen korottaminen ei koske eläkkeitä. Tätä seikkaa ei ollut tämän vuoksi tarpeen mainita erikseen johdanto-osan perustelukappaleissa.
- 51 Siten väliintulija katsoo, että perustamissopimuksen 190 artiklassa tarkoitettua perusteluvollisuutta on esillä olevassa asiassa noudatettu täysin ja että toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 2290/77 rikkomista asetuksen N:o 840/95 2 artiklalla, on hylättävä perusteettomana.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 52 Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan soveltaminen edellyttää, että neuvosto on tehnyt päätöksen peruspalkan korottamisesta. On selvää, että neuvosto on korottanut tilintarkastustuomioistuimen presidentin ja jäsenten peruspalkkaa asetuksen N:o 840/95 1 artiklalla.
- 53 Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa ei myöskään kumottu asetuksella N:o 840/95. Tästä seuraa, että neuvoston oli asetusta N:o 840/95 antaessaan noudatettava asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa.

- 54 Neuvosto on kyseisen artiklan perusteella ensinnäkin velvollinen tekemään eläkkeitä koskevan päätöksen samanaikaisesti peruspalkan korottamista koskevan päätöksen kanssa. On selvää, että neuvosto on täyttänyt velvollisuutensa antamalla asetuksen N:o 840/95 2 artiklan.
- 55 Toiseksi neuvosto on kyseisen artiklan nojalla velvollinen tekemään tästä päätöksestä määrätynlaisen, sillä sen on koskettava ”saatujen eläkkeiden asianmukaista korottamista”.
- 56 Tämän säännöksen sanamuodon perusteella on tehtävä kaksi johtopäätöstä. Yhtäältä se, että asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa ei säädetä, että neuvoston on suoritettava korottaminen, vaan että neuvosto ”tekee päätöksen — — korottamisesta”, velvoittaa neuvoston ainoastaan tutkimaan korottamisen tarkoituksenmukaisuutta. Sen sijaan neuvostolle ei aseteta yleistä velvollisuutta tehdä tämän tutkimuksen päätteeksi päätöstä, jolla se korottaa myönnettyjä eläkkeitä.
- 57 Toisaalta velvollisuus tutkia eläkkeiden korottamisen tarkoituksenmukaisuutta on täytettävä määrätyn tavalla. Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa neuvosto veloitetaan nimittäin päättämään eläkkeiden ”asianmukaisesta” korottamisesta. Tämä ilmaus merkitsee yhtäältä, että päätöksen kohteena olevan eläkkeiden korotuksen ei välttämättä tarvitse olla peruspalkan korotuksen suuruinen. Neuvostolle annetaan siten tiettyä harkintavaltaa. Kyseisessä ilmauksessa tuodaan toisaalta esiin se ajatus, että neuvoston on pyrittävä määrittelemään, mikä on myönnettyjen eläkkeiden ”asianmukainen” korotus kussakin tapauksessa.
- 58 Myönnettyjen eläkkeiden asianmukainen korotus on tavanomaisesti yhtä suuri kuin peruspalkkaan tehty korotus. Poikkeustapauksissa ja asian olosuhteista riippuen voi kuitenkin olla asianmukaista ja perusteltua korottaa eläkkeitä vähemmän ja jopa selvästi vähemmän kuin peruspalkkaa. Hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa ja aivan

erikoislaatuissa olosuhteissa voidaan katsoa asianmukaiseksi jättää myönnettyt eläkkeet kokonaan korottamatta.

- 59 Arvioidessaan myönnettyjen eläkkeiden korottamisen asianmukaisuutta neuvostolla on harkintavaltaa, joka kuitenkin kuuluu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laillisuusvalvonnan alaisuuteen. Harjoittaessaan laillisuusvalvontaa nimenomaan yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden valossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on väistämättä arvioitava asetuksessa esitettyjä perusteita myönnettyjen eläkkeiden korottamisen asianmukaisuudesta. Vaikka neuvosto ei olekaan velvollinen esittämään erityisiä perusteita myönnettyjen eläkkeiden korottamisen asianmukaisuudesta, mikäli korotus on samansuuruinen kuin peruspalkan korotus, asia on toisin niissä poikkeustapauksissa, joissa myönnettyjä eläkkeitä korotetaan selvästi vähemmän kuin peruspalkkaa, ja etenkin niissä hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa, joissa neuvosto katsoo asianmukaiseksi olla lainkaan korottamatta myönnettyjä eläkkeitä. Siten on tutkittava, täyttääkö asetuksen N:o 840/95 2 artikla tässä tapauksessa edellä mainitut edellytykset siltä osin kuin siinä säädetään, että ”tämä asetus ei muuta ennen sen voimaantuloa hankittuja eläkkeitä”.
- 60 Asetusta N:o 840/95 perustellaan sillä, että ”Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tultua voimaan tilintarkastustuomioistuimesta on tullut Euroopan yhteisöjen toimitin, ja näin ollen on paikallaan muuttaa asetuksen — — N:o 2290/77 niitä määräyksiä, jotka koskevat palkkaa sekä virkasuhteen päättyessä maksettavia siirtymäkauden korvauksia” (asetuksen N:o 840/95 johdanto-osan toinen perustelukappale).
- 61 Asetuksessa N:o 840/95 ei sitä vastoin ole erityistä perustelukappaletta, joka nimenomaisesti liittyisi myönnettyjen eläkkeiden korottamatta jättämiseen.
- 62 Vastaajan ja väliintulijan mukaan asetuksen N:o 840/95 johdanto-osan toinen perustelukappale sisältää kuitenkin epäsuoran perustelun. Ne katsovat, että peruskuu-

kausipalkan ja siirtymäkauden korvauksen korottamista koskevassa perustelussa nimittäin selvitetään epäsuoralla mutta kuitenkin riittävällä tavalla, miksi saatuja eläkkeitä ei koroteta. Näiden toimien yhteisenä perusteena on se, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimitus. Tämän seurauksena myös tilintarkastustuomioistuimen jäsenten tehtäviä oli pidettävä tietysti mielessä arvokkaampina. Ennen tätä tapahtumaa hoidettuja tehtäviä ei vastaavasti ollut pidettävä arvokkaampina. Koska eläkkeet ovat korvausta aikaisemman järjestelyn aikana hoidetuista tehtävistä, niitä ei siis ollut korotettava.

63 Vaikka tämä perustelu on epäsuora, se on kuitenkin riittävä niiden eläkkeiden korottamatta jättämisen perustelemiseksi, jotka on myönnetty ennen kuin tilintarkastustuomioistuimesta tuli toimitus, mikä tapahtui 1.11.1993. Sellaisten tilintarkastustuomioistuimen jäsenten, joiden virkasuhde oli päättynyt ennen unionisopimuksen voimaantuloa, ei nimittäin voida katsoa hoitaneen virkaansa yhteisön toimielimenä olevassa tilintarkastustuomioistuimessa.

64 On kuitenkin todettava, että asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa tehty päätös jättää myönnettyt eläkkeet korottamatta ei tullut voimaan unionisopimuksen voimaantulopäivänä, eli 1.11.1993, vaan asetuksen N:o 840/95 ensimmäisenä soveltamispäivänä, eli 1.5.1995. Koska eläkeoikeus myönnetään asianomaisen henkilön virkasuhteen päättymispäivänä, kuten edellä 31 kohdassa on täsmennetty, tästä seuraa, että sellaisten tilintarkastustuomioistuimen jäsenten eläkkeet jäävät korottamatta, joiden virkasuhde on kantajan virkasuhteen tavoin ollut voimassa 1.11.1993 jälkeen mutta jotka ovat päättäneet virkasuhteensa ja siten saaneet eläkeoikeutensa ennen 1.5.1995. Asetuksen N:o 840/95 johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta johtuvaa eläkkeiden korottamatta jättämisen perustelua, eli sitä, että tilintarkastustuomioistuimesta on tullut toimitus, ei kuitenkaan voida soveltaa tällaisiin jäseniin, sillä heidän virkasuhteensa on ollut voimassa toimielimeksi tulon jälkeen. Tätä perustelua ei voida soveltaa etenkin sen vuoksi, että virkasuhteen päättymisen on ratkaiseva peruste eläkeoikeutta myönnettäessä. Asetuksen N:o 840/95 johdanto-osan perustelukappaleessa mainitun kaltaista tilanteen muutosta on siten arvioitava tuona ajankohtana.

- 65 Kyseisessä asetuksessa ei siten perustella millään tavalla sitä, minkä vuoksi sellaiset eläkkeet jätettiin korottamatta, jotka oli myönnetty niiden ajankohtien välillä, kun tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimielin, eli 1.11.1993, ja kun asetusta ryhdyttiin soveltamaan, eli 1.5.1995. Tässä asetuksessa ei siis asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan vastaisesti esitetä syitä siihen, minkä vuoksi on asianmukaista, että niiden tilintarkastustuomioistuinten jäsenten, joiden virkasuhde on päätynyt näiden kahden ajankohdan välillä, eläkkeitä ei koroteta siitä hetkestä lähtien, jolloin virassa olevien jäsenten peruspalkan korotuksesta annettu asetus N:o 840/95 tuli voimaan.
- 66 Väliintulija totesi istunnossa, että kieltäytyminen korottamasta kantajan kaltaisen jäsenen eläkettä perustuu siihen, että tilintarkastustuomioistuinten tehtävät lisääntyivät, kun siitä tuli yhteisön toimielin, muun muassa siten, että se veloitettiin perustamissopimuksen uuden 188 c artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa antamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle lausuma tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta. Tilintarkastustuomioistuinten jäsenille annettiin siis uusia tehtäviä ja lisää vastuuta. Näitä uusia tehtäviä oli hoidettu täysimääräisesti vasta silloin, kun kokonainen varainhoitovuosi oli kulunut ja ensimmäinen tällainen lausuma oli annettu. Jäsen, jonka virkasuhde oli päätynyt helmikuussa 1994 kuten kantajan, ei siten ole voinut tosiasiallisesti osallistua näiden uusien tehtävien hoitamiseen. Kieltäytyminen soveltamasta hänen sitä peruspalkan korotusta, joka myönnettiin jäsenille, kun tilintarkastustuomioistuimesta tuli toimielin, on väliintulijan mukaan siten objektiivisesti perusteltu.
- 67 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että tämä väite, joka esitettiin ensimmäisen kerran vasta istunnossa vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kysymykseen ja jonka kantaja kiistää, on asiaankuulumaton kahdelta kannalta. Yhtäältä asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa, jossa neuvosto veloitetaan tekemään peruspalkan korottamista koskevan päätöksen kanssa samanaikaisesti myös päätöksen myönnettyjen eläkkeiden asianmukaisesta korottamisesta, väistämättä edellytetään, että ennen tämän päätöksen tekemistä on arvioitava, onko myönnettyjen eläkkeiden korottaminen asianmukaista ja minkä suuruinen korottaminen on asianmukaista. Esillä olevassa asiassa neuvoston istunnossa esittämää perustelua ei voida johtaa asetuksen N:o 840/95 perustelukappaleista eikä myöskään mistään muusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetystä asiakirjasta,

joten ei ole osoitettu, että neuvosto olisi tosiasiallisesti nojautunut tähän perusteluun päättäessään kieltäytyä korottamasta sellaisia eläkkeitä, jotka oli myönnetty 1.11.1993 ja 1.5.1995 välisenä aikana. Toisaalta kyseisessä perustelussa ei selitetä, minkä vuoksi päätös myönnettyjen eläkkeiden korottamisesta vaikuttaa 1.5.1995 lukien eikä perustelun edellyttämällä tavalla joko sen ensimmäisen varainhoitovuoden päättymisen jälkeen, joka seurasi tilintarkastustuomioistuimen yhteisön toimielimeksi tuloa eli 31.12.1994, tai vasta silloin, kun ensimmäinen, varainhoitovuotta 1994 koskeva lausuma annettiin, mikä tapahtui vastaajan edustajan istunnossa esittämien selvitysten mukaan marraskuussa 1995. Tähän on lisättävä, että eläkkeen määrää laskettaessa huomioon ei oteta vain täyttyneitä virkavuosia vaan asetuksen N:o 2290/77 10 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla myös viimeisen kokonaisen virkavuoden lisäksi täyttyneet kuukaudet.

- 68 Siten toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan rikkomista asetuksen N:o 840/95 2 artiklalla, on perusteltu.
- 69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tästä johtopäätöksestä huolimatta on tarkoituksenmukaista tutkia myös kanneperusteen toinen osa, joka koskee syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperusteen toinen osa

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 70 Kantaja toteaa, että 1.5.1995, jolloin asetus N:o 840/95 tuli voimaan, on hyvin tärkeä päivä, sillä korotusta sovelletaan vain sen jälkeen eikä sitä ennen myönnettyihin eläkkeisiin. Tällaista erilaista kohtelua ei voida perustella objektiivisesti. Se, että tilintarkastustuomioistuimesta on tullut yhteisön toimielin, mihin neuvosto on erilaisen kohtelun tueksi vedonnut, ei ole objektiivinen arviointiperuste suhteessa

peruspalkkojen ja siirtymäkauden korvausten korottamiseen. Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaa sovelletaan sitä paitsi riippumatta niistä syistä, joiden vuoksi kyseinen korotus on suoritettu.

71 Kantaja ihmettelee, minkä vuoksi kyseistä korotusta sovelletaan peruspalkkojen lisäksi myös siirtymäkauden korvauksiin, joita maksettiin, kun asetusta N:o 840/95 ryhdyttiin soveltamaan, eli 1.5.1995, mutta ei eläkkeisiin. Hänen tapauksessaan tämä erottelu on merkittävä. Koska kantajan virkasuhde tilintarkastustuomioistuimessa päättyi helmikuussa 1994, eli kaksi kuukautta sen jälkeen, kun siitä oli tullut yhteisön toimielin, hänellä oli joka tapauksessa asetuksen N:o 840/95 ensimmäisestä soveltamispäivästä alkaen oikeus saada korotus hänelle maaliskuusta 1994 alkaen maksettuun siirtymäkauden korvaukseen. Sen sijaan hänen eläkettään ei voi korottaa, sillä sen määrä oli vahvistettu hänelle ennen asetuksen N:o 840/95 ensimmäistä soveltamispäivää maksetun viimeisen peruspalkan perusteella. Kantaja päättelee tästä, että se seikka, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimielin, ei liity millään tavalla palkkojen, siirtymäkauden korvausten ja eläkkeiden maksamiseen.

72 Kantajan mukaan eläkkeisiin ja asetuksen N:o 840/95 voimaantulon jälkeen korotettuihin siirtymäkauden korvauksiin on sovellettava samoja periaatteita. Koska siirtymäkauden korvausten ja eläkkeiden maksua kohdellaan asetuksessa N:o 840/95 eri tavalla ilman objektiivista perustetta, asetus N:o 840/95 on mielivaltaisen syrjivä, mistä seuraa, että sen 2 artikla on lainvastainen eikä sitä voida soveltaa kantajaan.

73 Kantaja toteaa, että asetuksen N:o 840/95 2 artiklalla on lisäksi otettu käyttöön järjestely, jossa yhtäältä tilintarkastustuomioistuimen presidenttiä ja jäseniä, jotka eivät vielä ole siirtyneet eläkkeelle, ja toisaalta eläkkeelle jo siirtyneitä henkilöitä riippuen siitä, mitä ajankohtaa käytetään määriteltäessä se, milloin heidän eläkkeensä katsotaan myönnettyksi, kohdellaan perusteetta ja epäoikeudenmukaisesti eri tavalla.

- 74 Kantaja katsoo, että vastaajan mainitsema yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 28/74, Gillet vastaan komissio, 19.3.1975 antama tuomio (Kok. 1975, s. 463) ei ole merkityksellinen esillä olevan asian kannalta. Siinä oli nimittäin kyse tulevan tilanteen muuttamisesta ja tästä johtuvista taloudellisista seurauksista. Asetuksella N:o 840/95 sitä vastoin otetaan käyttöön erisuuruisia eläkkeitä sellaisista aivan samanlaisista tehtävistä, joita tilintarkastustuomioistuimen presidentti ja jäsenet olivat aikaisemmin hoitaneet. Tästä asetuksesta nimittäin seuraa, että lokakuun 1977, jolloin tilintarkastustuomioistuin perustettiin, ja toukokuun 1995 väliselle ajalle vahvistetaan erilaisia eläketasoja. Siten tilintarkastustuomioistuimen jäsen, jonka virkasuhde kesti lokakuusta 1977 alkaen aina huhtikuuhun 1995 asti, jolloin hän siirtyi eläkkeelle, saa vähemmän eläkettä kuin hänen virkaveljensä, joka niin ikään nimitettiin virkaansa lokakuussa 1977 mutta jolle myönnettiin eläke viikkoa myöhemmin eli toukokuussa 1995. Kantaja huomauttaa, että hänet nimitettiin tilintarkastustuomioistuimeen 18.5.1986 ja hänen virkasuhteensa päättyi 9.2.1994, jolloin tilintarkastustuomioistuimesta oli juuri tullut yhteisön toimielin.
- 75 Kantaja toteaa vielä, että antaessaan asetuksen N:o 840/95 neuvosto poikkesi vakiintuneesta käytännöstään, jonka mukaan eläkkeiden korotuksille annetaan samanlainen taannehtiva vaikutus kuin palkkojen korotuksille. Mikäli kyseisen säädöksen perusteena olisi neuvoston väittämällä tavalla ollut se, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli toimielin, palkkoja olisi kantajan mukaan pitänyt muuttaa taannehtivasti joulukuusta 1993 lukien, jolloin kantajan virkasuhde oli vielä voimassa. Siten päivämäärä 1.5.1995 ei perustu mihinkään objektiiviseen arviointiperusteeseen, jota voitaisiin käyttää määriteltäessä eläkkeiden korotukseen oikeutetut henkilöt.
- 76 Lisäksi kantaja katsoo, että toisin kuin mitä tilintarkastustuomioistuin on väittänyt, neuvosto ei voi tutkia eläkkeiden korottamista ”tapauskohtaisesti”. Asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa päinvastoin edellytetään, että päätös eläkkeiden asianmukaisesta korottamisesta tehdään samanaikaisesti kuin päätös palkkojen korottamisesta. Ilmausta ”asianmukainen päätös” ei voida ymmärtää siten, että se tarkoittaa ”tapauskohtaisesti” tehtävää päätöstä, vaan siten, että se tarkoittaa päätöstä, joka on perusteltu suhteessa palkkojen korottamiseen.

- 77 Vastaaja viittaa edellä 74 kohdassa mainitussa asiassa Gillet vastaan komissio annettuun tuomioon, jossa todettiin virkamiehille edullisen toimenpiteen tietystä hetkestä alkaen kumoavan asetuksen osalta, että niiden virkamiesten, joihin kyseistä toimenpidettä voitiin vielä soveltaa, ja niiden virkamiesten, joihin sitä ei enää sovellettu, kohtelu ei ollut epäyhdenvertaista. Vastaaja mainitsee tältä osin julkisasiamies Mayrasin tässä asiassa antaman ratkaisuehdotuksen (Kok. 1975, s. 476), jossa huomautettiin, että missään henkilöstösääntöjä ylemmäntasoisessa oikeussäännössä ei tässä tapauksessa edellytetty, että yhteisön lainsäätäjä antaisi toimenpiteen kumoamisesta annetun asetuksen voimaantuloajankohdan jälkeen nimitetyille tai ylennetyille virkamiehille samoja oikeuksia, ja jossa todettiin, että vaikka näitä virkamiehiä kohdellaan eri tavalla, kyse ei silti ole lainvastaisesta syrjinnästä.
- 78 Vastaaja päättelee tästä, että uuden säännöksen voimaantuloajankohta on objektiivinen arviointiperuste niiden henkilöiden määrittämiseksi, joihin tätä säännöstä sovelletaan. Tämä arviointiperuste on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä todettu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen mukaiseksi. Edellä mainitussa tuomiossa muistutetaan nimittäin periaatteesta, jonka mukaan uuden säännöksen tietystä voimaantuloajankohdasta johtuva erilainen kohtelu ei merkitse lainvastaista syrjintää. Säännöksen voimaantulo on objektiivinen tekijä, joka koskee erotuksetta kaikkia tahoja. Vastaajan mukaan tätä päätelmää on siis esillä olevassa asiassa sovellettava asetukseen N:o 840/95, jolla tilintarkastustuomioistuimen entisten jäsenten eläkkeet sidotaan 1.5.1995 alkaen tietylle tasolle, joka lasketaan sen määrän perusteella, joka vastaa 104 prosenttia A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen palkasta, kun taas tilintarkastustuomioistuimen tämänhetkisten ja tulevien jäsenten saamat korvaukset vastaavat 108 prosenttia tällaisen virkamiehen palkasta.
- 79 Vastaaja katsoo, että päinvastainen ratkaisu tekisi aivan merkityksettömäksi periaatteen, jonka mukaan yhteisön toimielin, tässä tapauksessa neuvosto, voi milloin tahansa säätää henkilöstösääntöihin sellaisia muutoksia, joita se pitää toimielimen edun mukaisena.
- 80 Vastaajan mukaan kantajan mainitsemaa siirtymäkauden korvausten ja eläkkeiden erilaista kohtelua voidaan perustella sillä periaatteella, että poikkeussäännöstä on

tulkittava suppeasti. Tämän periaatteen mukaisesti asetuksen N:o 840/95 2 artiklassa tarkoitettua erityistä poikkeussäännöstä sovelletaan ainoastaan eläkkeisiin, kun taas siirtymäkauden korvauksiin sovelletaan niitä koskevan erityisen poikkeussäännöksen puuttuessa kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettua yleistä säännöstä. Lisäksi vastaaja toteaa, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoisi, että siirtymäkauden korvausta olisi korotettu lainvastaisesti, tämä ei kuitenkaan voisi olla perusteena sille, että myös eläkkeitä pitäisi korottaa.

81 Vastaaja katsoo, että myös se kantajan väite on hylättävä, jonka mukaan asetuksen N:o 840/95 2 artikla johtaa eläkkeelle jääneiden entisten jäsenten väliseen syrjintään. Kaikilla eläkkeensaajilla olisi nimittäin oikeus yhtäläiseen eläkkeeseen vain siinä tapauksessa, että asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa säädettäisiin, että kaikille myönnetään automaattisesti samansuuruinen korotus. Tässä artiklassa säädetään kuitenkin, että korottamista tutkitaan tapauskohtaisesti ja että se ei missään tapauksessa ole automaattista. Vastaaja päättelee tästä, että kantaja voi korkeintaan vedota kyseisen artiklan lainvastaisuuteen, mitä hän ei kuitenkaan ole tehnyt.

82 Vastaaja myöntää, että kuten kantajan vastauskirjelmässä olevassa esimerkissä esitetään, tilintarkastustuomioistuimen kahden entisen jäsenen eläkkeet voivat teoriassa olla erisuuruisia, mikäli toiselle heistä myönnetään eläke juuri ennen uuden säännöksen voimaantuloa ja toiselle vähän tämän jälkeen. Tällä ei ole kuitenkaan merkitystä. Yhtäältä yleisen ja abstraktisen säännöksen antaminen ei ole syrjivää vain sen vuoksi, että niille henkilöille, joihin säännöstä sovelletaan, voi tietyissä rajatapauksissa aiheutua haittaa (asia 147/79, Hochstrass v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 16.10.1980, Kok. 1980, s. 3005, 14 kohta). Siten kantajan mainitsema esimerkki, joka ei sitä paitsi vastaa hänen henkilökohtaista tilannettaan, ei esillä olevassa asiassa voi kyseenalaistaa yleisen ja abstraktisen toimen pätevyyttä. Toisaalta erilainen kohtelu ei välttämättä merkitse epäyhdenvertaista kohtelua tai syrjintää. Esillä olevassa asiassa on siis kyse uuden asetuksen voimaantuloajankohtaan perustuvasta objektiivisesta, puolueettomasta ja abstraktisesta erottelusta.

- 83 Vastaaja täsmentää lisäksi sitä, mitä hän ymmärtää eläkkeiden tapauskohtaisella korottamisella. Vastaaja vahvistaa, että asetuksen N:o 2290/77 18 artiklassa asetetaan neuvostolle velvollisuus tehdä erityinen päätös eläkkeiden asianmukaisesta korottamisesta aina, kun se päättää korottaa peruspalkkoja, eli aina tällaisessa tilanteessa. Kyseinen arviointi tehdään siis tapauskohtaisesti, sillä eläkkeiden korottaminen voi olla asianmukaista ainoastaan, kun se liittyy nimenomaisesti palkkojen korottamiseen. Lisäksi on selvää, että 18 artiklassa edellytetään, että eläkkeiden korottamista harkitaan aina kun palkkojakin korotetaan. Eläkkeiden korottaminen ei voi olla automaattista, sillä muuten 18 artikla olisi merkityksetön.
- 84 Vastaaja päättelee tästä, että väitetty syrjintä eläkkeensaajien välillä johtuu asetuksen N:o 2290/77 18 artiklasta eikä asetuksen N:o 840/95 2 artiklasta, jolla ensin mainittu artikla vain pannaan täytäntöön. Tällä perusteella kantaja voisi vastaajan mukaan vedota ainoastaan asetuksen N:o 2290/77 18 artiklan lainvastaisuuteen, mitä hän ei kuitenkaan ole tehnyt. Siten kanneperusteen toinen osa on vastaajan mukaan hylättävä.
- 85 Väliintulija toteaa vain käyttäneensä harkintavaltaansa yhtyessään tilintarkastustuomioistuimen näkökantaan siitä, että sen jäsenten palkkoja oli asianmukaista korottaa, kun siitä tuli yhteisön toimitus. Väliintulijan ei ollut välttämätöntä toteuttaa kyseistä toimenpidettä. Perustamissopimuksessa tai missään muussakaan säännöksessä ei edellytetty sen tekemisen päätöstä korotuksista. Koska väliintulijalla ei ollut velvollisuutta toimia, se ei ollut syyllistynyt laiminlyöntiin, mikä olisi voinut olla ainoa peruste sille, että palkkoja olisi laiminlyönnin korjaamiseksi pitänyt korottaa takautuvasti unionisopimuksen voimaantulopäivästä alkaen. Takautuvaa vaikutusta on joka tapauksessa pidettävä normaalitilanteessa poikkeuksellisenä. Ajankohta, josta alkaen riidanalaista asetusta sovelletaan, on objektiivinen, puolueeton ja abstraktinen arviointiperuste. Se ei aiheuta syrjintää.
- 86 Siten väliintulija katsoo, että syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperusteen osa on hylättävä perusteettomana.

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 87 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. esim. asia T-109/92, *Lacruz Bassols v. yhteisöjen tuomioistuin*, tuomio 9.2.1994, Kok. H. 1994, s. II-105, 87 kohta ja asia T-142/95, *Delvaux v. komissio*, tuomio 18.12.1997, Kok. H. 1997, s. II-1247, 95 kohta) yhdenvertaisuusperiaate ja syrjintäkiellon periaate edellyttävät, että toisiinsa verrattavissa olevissa tilanteissa ei menetellä eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella.
- 88 Esillä olevassa asiassa tilintarkastustuomioistuimen entisille jäsenille on asetuksella N:o 840/95 luotu erilaiset eläkejärjestelyt sen mukaan, onko heidän virkasuhteensa päättynyt ja eläkeoikeutensa siten myönnetty ennen vai jälkeen 1.5.1995, jolloin kyseistä asetusta ryhdyttiin soveltamaan. Tämä ero johtuu siitä, että niiden jäsenten eläkkeet, joiden virkasuhde päättyi ennen 1.5.1995, lasketaan sellaisen peruspalkan perusteella, joka on 104 prosenttia A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen palkasta, kun taas niiden jäsenten eläkkeet, joiden virkasuhde päättyi 1.5.1995 jälkeen, lasketaan sellaisen peruspalkan perusteella, joka on 108 prosenttia A 1 ura-alueen ylimmän tason virkamiehen palkasta.
- 89 Tällaista erilaista kohtelua ei perustella nimenomaisesti asetuksessa N:o 840/95. Kyseinen asetus annettiin sen seikan huomioon ottamiseksi, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimitusunionisopimuksen voimaantullessa eli 1.11.1993. Tämä onkin riittävä perustelu sille, että jäseniä, joiden virkasuhde päättyi tätä ennen, kohdellaan eri tavalla kuin jäseniä, joiden virkasuhde päättyi tämän jälkeen. Sen sijaan sillä ei voida perustella sellaisten jäsenten välistä erilaista kohtelua, joiden kaikkien virkasuhde päättyi kyseisen ajankohdan jälkeen ja jotka olivat siten toimineet virassaan sen jälkeen, kun tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimitusunionisopimuksen voimaantulon eli 1.11.1993 jälkeen, on kohdeltava eri tavalla riippuen siitä, päättyikö virkasuhde ennen vai jälkeen 1.5.1995,

jolloin asetusta N:o 840/95 ryhdyttiin soveltamaan. Vastaaaja tai väliintulija eivät ole tuoneet kirjallisen käsittelyn aikana esiin seikkoja, jotka osoittaisivat, että tällainen toisiinsa verrattavissa olevissa tilanteissa olevien henkilöiden erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltua.

- 90 Väliintulijan istunnossa esittämällä väitteellä, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuimelle unionisopimuksella annettuja uusia tehtäviä oli hoidettu täysimääräisesti vasta kokonaisen varainhoitovuoden päätyttyä, jolloin ensimmäinen lausuma annettiin (edellä 66 kohta), pyritään lisäksi osoittamaan, että kantaja ja ne jäsenet, joiden virkasuhde päättyi asetuksen N:o 840/95 voimaantulon jälkeen, ovat erilaisissa tilanteissa, minkä vuoksi erilainen kohtelu on perusteltua. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa edellä 67 kohdassa tekemistään päätelmistä ja lisää, että 1.5.1995, josta alkaen kyseiset erilaiset järjestelyt otettiin käyttöön, on myöhempi ajankohta kuin se, jolloin tilintarkastustuomioistuimen yhteisön toimielimeksi tuloa seuraava ensimmäinen varainhoitovuosi päättyi, eli 31.12.1994, ja aikaisempi kuin se, jolloin varainhoitovuotta 1994 koskeva ensimmäinen lausuma annettiin, mikä vastaajan asiamiehen istunnossa esittämien selvitysten mukaan tapahtui marraskuussa 1995. Tämä ristiriita huomioon ottaen ei vaikuta siltä, että 1.5.1995 olisi ajankohta, joka olisi valittu esitettyjen huomioiden perusteella tarkoituksellisesti tai joka olisi näiden huomioiden mukainen.

- 91 Näillä neuvoston istunnossa esittämillä huomioilla ei voida myöskään perustella erilaista kohtelua objektiivisesti. Niiden lähtökohtana on tilintarkastustuomioistuimen eri jäsenten tilanteiden vertailu tilintarkastustuomioistuimen tullessa yhteisön elimeksi. Tässä vertailussa ei rajoituta tarkastelemaan kahta objektiivista seikkaa, nimittäin toimielimeksi tulon ajankohtaa ja jäsenten virkasuhteen päättymisajankohtaa. Siinä otetaan lisäksi huomioon kolmaskin seikka, eli sen ajan pituus, jonka jäsenen virkasuhde vielä oli voimassa sen jälkeen, kun tilintarkastustuomioistuintesta oli tullut yhteisön toimielin. Tämä seikka tuo siten tarkasteltavaksi myös virkasuhteen pituuden.

- 92 Tässä lähestymistavassa on otettava huomioon myös se, että eläke on korvausta kaikista niistä tehtävistä, joita jäsen on hoitanut siinä toimielimessä, johon hän on kuulunut. Asetuksen N:o 2290/77 10 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään tältä osin, että eläke määritellään koko sen ajan perusteella, jonka jäsen on hoitanut tehtäviään, jolloin huomioon ei oteta vain kokonaisia virkavuosia vaan myös viimeisen kokonaisen virkavuoden lisäksi täyttyneet kuukaudet. Lisäksi perustamis-sopimuksen aikaisemman 206 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan, josta on unionisopimuksen G artiklan 59 kohdan nojalla tullut perustamissopimuksen 188 b artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta, mukaan tilintarkastustuomiois-tuimen jäsenen toimikausi on pituudeltaan 6 vuotta, ja jäsen voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi. Tästä seuraa, että jäsen, jonka virkasuhde on päättynyt vähän 1.5.1995 jälkeen, jolloin asetusta N:o 840/95 ryhdyttiin soveltamaan, on poikkeustapauksia lukuun ottamatta työskennellyt lähes pelkästään ennen sitä ajan-kohtaa, jolloin tilintarkastustuomioistuimesta tuli toimielin, mikä tapahtui 1.11.1993. Sen sijaan vain murto-osa kyseisen jäsenen virkasuhteesta on täyttynyt tämän tapahtuman jälkeisenä aikana. Hänen tilanteensa ei siten tältä osin eroa merkittävästi kantajan tilanteesta.
- 93 Neuvoston istunnossa mainitsemilla seikoilla ei näin ollen voida objektiivisesti perustella sitä, että korotettaessa eläkkeitä sillä perusteella, että tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimielin, sellaisia jäseniä, joiden kaikkien virkasuhteet jatkuivat tämän tapahtuman jälkeen, kohdellaan keskenään eri tavalla riippuen siitä, onko heidän virkasuhteensa päättynyt aikaisemmin kuin 1.5.1995 vai vasta tämän jälkeen.
- 94 Vastaaja ja väliintulija vetoavat lisäksi periaatteeseen, jonka mukaan tiettyinä ajan-kohtana tapahtuvasta uuden säännöksen voimaantulosta johtuva erilainen kohtelu ei voi merkitä lainvastaista syrjintää. Tällainen uuden säännöksen voimaantulo on nimittäin niiden mukaan objektiivinen tekijä, joka koskee erotuksetta kaikkia. Päin-vastainen ratkaisu tekisi merkityksettömäksi periaatteen, jonka mukaan yhteisön toimielin voi milloin tahansa toteuttaa toimielimen edun mukaisina pitämiään muu-toksia.

- 95 Tässä väitteessä ei kuitenkaan yhtäältä oteta huomioon sitä, ettei ole poissuljettua, että uuden säännöksen voimaantuloajankohta voi merkitä lainvastaista syrjintää (ks. esim. uusien sisäisten ohjeiden voimaantuloajankohdan syrjivyydestä asia T-92/96, Monaco v. parlamentti, tuomio 9.7.1997, Kok. H. 1997, s. II-573, 50—58 kohta).
- 96 Toisaalta vastaaja ei voi kyseisen väitteen tueksi vedota edellä mainituissa asioissa Gillet vastaan komissio ja Hochstrass vastaan yhteisöjen tuomioistuin annettuihin tuomioihin.
- 97 Edellä mainitussa asiassa Gillet vastaan komissio oli kysymys vuonna 1972 annettusta asetuksesta, jolla sellaisille A 1 ja A 2 ura-alueen virkamiehille, jotka oli otettu töihin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön vuodelta 1956 olevien vanhojen henkilöstösääntöjen voimassa ollessa ja joiden virkasuhde oli päättynyt samoilla edellytyksillä, vahvistettiin virkasuhteen päätyttyä erityisjärjestelyin sovellettavat erilaiset korvausjärjestelyt sillä perusteella, kuuluivatko he jompaan kumpaan näistä kahdesta ura-alueesta Euroopan hiili- ja teräsyhteisön uusien henkilöstösääntöjen tullessa voimaan 1.1.1962. Kantaja, joka palkattiin tämän ura-alueen virkamieheksi vasta 1.1.1962 jälkeen, teki lainvastaisuusväitteen vedoten siihen, että asetus oli syrjivä. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi väitteen.
- 98 Kyseisestä tuomiosta seuraa epäsuorasti, että yhteisön lainsäätäjällä on oikeus säätää uusia tuleviin tilanteisiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, jotka ovat virkamiehille epäedullisempia. Tässä tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin yhtäältä täsmensi, että sellaisten siirtymätoimenpiteiden pätevyyttä, joilla turvataan aikaisempien ja edullisempien henkilöstösääntöjen aikana työhön otettujen virkamiesten lainmukaisesti saamia oikeuksia, ei voida kyscenalaistaa, ja toisaalta totesi, että tällaiset siirtymätoimenpiteet eivät merkitse sellaisten virkamiesten syrjintää, jotka on otettu palvelukseen uusien ja epäedullisempien henkilöstösääntöjen voimassaoloaikana. Tutkiessaan riidanalaisia toimenpiteitä yhteisöjen tuomioistuin varmisti, että yhtäältä sellaisen virkamiehen, joka otettiin töihin aikaisempien ja edullisempien henkilöstösääntöjen voimassaollessa ja johon sovelletaan uusien ja epäedullisempien henkilöstösääntöjen tultua voimaan hänen oikeutensa turvaavia siirtymäsääntöksiä, ja toisaalta sellaisen virkamiehen, joka otettiin töihin näiden uusien henkilöstösääntöjen voimassaollessa, välinen erilainen kohtelu oli objektiivisesti perusteltua. Tältä osin tuomiossa todettiin ensinnäkin, että uusien ja epäedullisempien henkilöstö-

sääntöjen voimassaollessa palvelukseen otettu virkamies ei voi vedota aikaisempiin ja edullisempiin henkilöstösääntöihin, ja toisaalta, että aikaisempien ja edullisempien henkilöstösääntöjen voimassaollessa palvelukseen otettuihin virkamiehiin sovellettavien siirtymäsäännösten pätevyyttä ei voida kyseenalaistaa.

- 99 Tuomiossa tarkistetaan myös, että se ajankohta, jonka perusteella kaksi korvausjärjestelyä erotellaan toisistaan, eli 1.1.1962, on objektiivisesti perusteltu.
- 100 Siten kyseisen tuomion perusteella ei voida päätellä, että uuden sääntelyn voimaantuloajankohta ei voisi milloinkaan olla syrjivä.
- 101 Edellä 82 kohdassa mainitussa asiassa Hochstrass vastaan yhteisöjen tuomioistuin annetussa tuomiossa, johon vastaaja niinkään viittaa, todetaan tosin, että ”vaikka yleisen sääntelyn käyttöönottamisesta voi joissakin rajatapauksissa aiheutua tilapäistä haittaa, lainsäätäjää ei voida moittia siitä, että se on käyttänyt ryhmittelyä”, jonka väitetään olevan syrjivää (tuomion 14 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin lisää tähän kuitenkin heti seuraavaksi, että tätä päätelmää sovelletaan vain siinä tapauksessa, että kyseinen ryhmittely ”ei sen tarkoitus huomioon ottaen ole perustaltaan syrjivää”.
- 102 Lisäksi kyseisessä tuomiossa selvitetään, että uuden lainsäädännön mukainen ryhmittely (joka kyseisessä tapauksessa liittyi kansalaisuuden perusteella myönnettävän maastamuuttokorvauksen käyttöön ottamiseen) on objektiivisesti perusteltu.
- 103 Tämän tuomion perusteella ei siis voida vapautua velvollisuudesta tarkastaa syrjintäkiellon periaatteen noudattamisen valvomiseksi sitä, ovatko uudella sääntelykäyttöön otetut erilaiset järjestelyt objektiivisesti perusteltuja.

- 104 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lopuksi, että on totta, että yhteisön lainsäätäjä on aina vapaa tekemään henkilöstösääntöihin, esillä olevassa asiassa asetuksen N:o 2290/77, sellaisia muutoksia, joita se pitää toimitelimen edun mukaisina. Jos tällaista muutosta perustellaan erityisesti uudella tilanteella, joka esillä olevassa asiassa liittyy siihen, että tilintarkastustuomioistuimesta on tullut yhteisön toimielin, ja jos se koskee määrättyä henkilöryhmää, johon esillä olevassa asiassa kuuluvat jäsenet, joiden virkasuhde on jatkunut toimitelimeksi tulon jälkeen, muutoksella on kuitenkin oltava samanlainen vaikutus kaikkiin niihin henkilöihin, jotka kuuluvat ryhmään, jota kyseinen uusi tilanne erityisesti koskee.
- 105 Yhteisön lainsäätäjä ei ollut esillä olevassa asiassa velvollinen korottamaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenten peruspalkkaa eikä siten myöskään eläkkeitä. Jos se kuitenkin päättää korottaa niitä sillä perusteella, että tilintarkastustuomioistuimesta on tullut yhteisön toimielin, ja jos se aikoo jättää korotuksen ulkopuolelle sellaisten eläkkeiden saajat, jotka on myönnetty ennen korotuksesta säätävän asetuksen voimaantuloa, sen on valvottava, että kaikkia niitä jäseniä kohdellaan yhdenvertaisesti, jotka ovat asetuksen voimaantullessa korotukseen oikeuttavassa tilanteessa eli jotka ovat hoitaneet virkatehtäviään sen jälkeen, kun tilintarkastustuomioistuimesta tuli yhteisön toimielin. Edellä on selvitetty, että näitä edellytyksiä ei ole noudatettu esillä olevassa asiassa.
- 106 Lopuksi on todettava, että todettu syrjintä ei perustu asetuksen N:o 2290/77 18 artiklaan, kuten vastaaja väittää. Tässä säännöksessä, jossa neuvoston edellytetään tilintarkastustuomioistuimen jäsenten peruspalkkaa korottaessaan tekemään samanlaisesti myös myönnettyjen eläkkeiden asianmukaista korottamista koskevan päätöksen, ei estetä neuvostoa noudattamasta yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Kun kysymyksessä artikkelissa käytetään adjektiivia ”asianmukainen”, siinä päinvastoin edellytetään, että neuvosto varmistaa myös, että tätä ylempää oikeusperiaatetta noudatetaan.
- 107 Tästä seuraa, että neuvosto on esillä olevassa asiassa loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

- 108 Koska yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista koskeva kanneperusteen toinen osa on siten myös perusteltu, ei ole tarpeen vastata kantajan väitteisiin siitä, että asetuksella N:o 840/95 korotettiin siirtymäkauden korvauksia korottamatta ennen sen voimaantuloa myönnettyjä eläkkeitä.
- 109 Kanne on siis hyväksyttävä tarvitsematta tutkia kanneperusteen kolmatta osaa, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista.
- 110 Näin ollen kanteen kohteena oleva, asetuksen N:o 840/95 2 artiklaan perustuva vastaajan päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

- 111 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska tilintarkastustuomioistuin on hävinnyt asian ja koska kantaja on vaatinut tilintarkastustuomioistuimen velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, tilintarkastustuomioistuin on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 112 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen 20.2.1997 tekemä päätös kantajan eläkkeen suorittamisesta kumotaan.
- 2) Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Azizi

García-Valdecasas

Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä syyskuuta 1998.

H. Jung

J. Azizi

kirjaaja

viidennen jaoston puheenjohtaja